

Forpligtelse til at holde en nærmere fastsat Kurs, som den muligvis — der kan jo komme til at foreligge Forhold, som det i Øjeblikket er aldeles umuligt at forudse eller bedømme. — ikke vil være i Stand til at opfylde, eller ogsaa vil man sætte Banken i den Situation, at den den 1. Januar skal indløse sine Sedler med Guld til Parikurs. Dette Krav stiller man Nationalbanken overfor med 8 Dages Varsel (Afbrydelse), ja, man kan vel i alt Fald kun regne fra Lovens eventuelle Vedtagelse og til 1. Januar, og det er dog ikke stort mere end 8 Dage, lad os sige, at det er 10 Dage. Jeg tror ikke, at nogen her i Rigsdagen og meget faa i Landet er uvidende om, hvad en saadan Tvang til at indløse vil komme til at betyde, ikke alene for Banken, men først og fremmest for Landet, det vil betyde intet mindre end en fuldkommen økonomisk Ødelæggelse.

Denne Situation er altsaa Følgen af Landstingets saglige og overlegne Behandling. Jeg ved ikke, om Partiet Venstre roser sig af at have sat sit Stempel ogsaa paa dette Punkt af Lovforslaget; hvis det er Tilfældet, saa tilkommer der dette Parti Æren for at have indført i Lovgivningen det, man kalder Sabotage. Socialdemokraterne med den højtærede Statsminister Spidsen ved, at en saadan Anvendelse af Trusten i faglige Forhold vilde være blevet kendt ulovlig. Hvis Rigsdagen eller Regeringen ved en saadan Fremgangsmaade tvinger en Overenskomst med Nationalbanken igennem trods Protest fra denne, saa er det dog vel meget tvivlsomt, om en saadan Overenskomst, gennemtvunget paa denne Maade, vil være juridisk bindende.

Det ærede Medlem Hr. Rode dvælede, som jeg sagde før, i mange Ord ved Nationalbankens Forhold til Staten og formanede det konservative Parti til at foretage sig visse Skridt, gøre sin Indflydelse gældende. Maa jeg i denne Forbindelse have Lov til at sige, at mine Anskuelse om Nationalbankens Rettigheder og Forpligtelser ikke er dikteret af eller paavirket af det konservative Folkeparti, for at ikke det ærede Medlem Hr. Rode skal tro, at der er en saadan stærk Sammenhæng der.

Jeg vilde have ønsket, at det ærede Medlem Hr. Rode i noget højere Grad havde beskæftiget sig med selve Lovforslaget. Vi fik før at vide, at vi fra vor Side maatte ikke paa nogen Maade sige noget slet om dette Lovforslag, vi maatte maaske ikke en Gang kritisere det ganske svagt, for det vilde skade Valutaordningens Holdbarhed. Det er jo megen Betydning at tillægge det

konservative Folkeparti, vi har ellers ikke i den sidste Tid mærket, at man tillagde vor Mening eller vor Villighed til at forhandle synderlig Betydning. Det viser heller ikke synderlig Tillid til denne Valutaordning, som er blevet til under saa store Anstregelser og saa store Fagter baade hist og her, at man ikke en Gang mener, den kan taale en Smule Kritik fra dette lille ubetydelige Parti, som altid har forkerte Anskuelse om økonomiske Forhold. Men det er maaske derfor eller af lignende Grunde, at det ærede Medlem Hr. Rode ikke i Dag har ønsket at sige saa mange anbefalende Ord om dette Forslag. Det er maaske ogsaa med Hensigt paa Fremtiden, med Hensigt paa de Ord, der binder, at det ærede Medlem Hr. Rode ikke har ønsket sig for haardt bundet til dette Forslag; Fadderskabet maa han naturligvis dele med en anden meget fremragende Økonom.

Den højtærede Statsminister talte alvorlige og manende Ord. Ja, hvis Formeningen, hvis Tonen kunde gøre det, saa var der vist ikke noget i Vejen, men jeg synes, at Indholdet kunde have staaet i lidt mere passende Forhold til Formeningen. Den højtærede Statsministers Afærdigelse af Toldforhøjelsernes Indflydelse paa Økonomien og alle Forhold her i Landet var mildest talt af noget letfærdig Art. Paastanden om, at Toldforhøjelser havde ikke haft nogen Virkning, men havde spillet Fallit alle andre Steder, var i alt Fald ikke belagt med Beviser, og jeg maa formode, at det sene Tidspunkt forhindrer, at Beviserne fremkommer. Der blev ogsaa talt kraftige Ord om Nationalbanken, men jeg kan i den Retning ganske henholde mig til, hvad jeg sagde før; og skal vi tale om Oktrojen, saa tror jeg, der staaer noget i Oktrojen om, at Nationalbanken er ikke pligtig til at rette sig efter noget Paabud fra Regeringen.

Erhvervsministeren (Starming): Jeg finder Anledning til at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott, fordi hans Bemærkninger har en særlig Karakter, da det ærede Medlem er Medlem af Nationalbankens Repræsentantskab. Det ærede Medlem fremsatte den Paastand, at man her stillede Banken overfor en Ordning og kun gav den 8 Dages Varsel. Hvis ingen andre maatte vide det, saa ved det ærede Medlem, at det er urigtigt. Det ærede Medlem er vidende om, at der har været ført Forhandlinger om denne Sag med Na-